

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one častite p. n. naročnike, kateri naročnine še neso ponovili, prosimo prav uljudno, da to v kratkem storé.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Tridnevna slavnost Vodnikova.

(Dalje.)

Deželni glavar dr. Poklukar naglašja solidarnost državnih poslancev, ki se vedno poganjajo za celokupnost naroda, kateri so se in se še bodo vedno poganjali za koroške brate. Napije poslancu Muriju in bratom iz Korotana.

Državni poslanec dr. Ferjančič izraža svoje veselje na našem napredku ki je tolik, da nas Nemci več ne imenujejo „interessantes Natiönchen“, temveč nas že jemljejo v poštev. K temu so veliko pripomogli državni poslanci, ki so vedno postopali kot vseslovenska stranka. Govornik napije Korošcem in vsem Slovencem.

Dr. Vošnjak pozdravlja osmorico gospodov prišedših z Reke, o katerih se sme reči, da smo: „Jedna kri, jeden narod.“ Bog živi Hrvate!

Dr. Barčič zahvaljuje se v lepem govoru na tej napitnici, ozira se na zadnjih dnij napredek v Srbiji, na Črnogoro, na volitve v Dalmaciji in na zmage hrvatske in slovenske stranke v Istri ter naučeno naposled zakliče: Slava Vodniku!

Umetnik Gangl zahvaljuje se napitnici in na naklonjenosti, da se je baš njemu naročilo izdelati to velečastno delo ter se priporoča v nadaljno podporo.

Prof. T. Zupan opozarja po daljšem pesniškem uvodu, da sta pri današnji slavnosti obitelji Knezova in Vodnikova. Njegova napitnica velja rodbini Vodnikovi in Knezovi, oziroma gospodoma, ki ti dve rodbini zastopata.

Ivan Hribar pozdravljal je v daljšem slovenskem in hrvatskem govoru drage goste z Reke, izvajal, kako se javlja vzajemnost mej obema narodoma ter naposled napil bratimstvu hrvatskega in slovenskega naroda.

A. Jakič, urednik iz Pulja, opisoval je v jako iskrenem govoru preporek naroda v Dalmaciji in Istri ter napil slogi Slovanov.

Župnik Rozman priporočal je Vodnika kot uzor. On ni poznal fazlike mej narodom, zato se tudi mi ne ločimo v liberalce in konservativce, stare in mlade. Vse bodi pozabljeno, bodimo bratje mej seboj, jednega duha, jednega srca!

Zadnji govornik bil je Mat. Kunc iz Ljubljane. Njegov govor že ni našel toliko pozornosti, kakor bi jo bil zaslužil, zato navajamo tu konec tega govora, ki slove:

Ker pa iz duha življenje izvira, je vse, kar so storili naši pesniki in buditelji za duševni razvoj svojega rodu, — koristilo tudi napredku domače umetnosti in obrtnosti! Zato pa slavijo take moze, tudi priprosti obrtniki in delavci, ker vedo, da v duševnem razvoju naroda leži ključ gospodarskemu napredku! Narodna zavednost vzbuja značaje, daje pričetnikom pogum, — in živahno podkrepljenje domače umetnosti in obrtnosti donesalo bode narodu in deželi najlepši in plodoviti sad! Treba pa je, da to vsi spoznamo. Duh in moč, veda in delo sta jednakopravna faktorja, — ta misel mora prodreti mej nami, — in pridobili si bomo ž njo zadovoljnost slovenskega delavskega stanu, za kar skrbeti je vsem narodna dolžnost! Ti ideji, ki spaja genijalno misel s fizično krepkostjo, — slogi, ki veže učenjaka s priprostim delavcem, velja naj moja napitnica!

Bog živi slovenski duh!

Bog živi slovensko moč!

(Dalje prih.)

O skupnem vzgojnem delovanju domače hiše in šole.

IV.

Tretje, kar bi pri stariših želeli, je to, da o učiteljih in šoli v pričo otrok vedno lepo in spoštljivo govore. Otrok mora imeti ljubav in zaupanje do šole in učitelja, kajti spoštovanje do učitelja je prvi in glavni temelj na kojega se odgoja mladine zida. Podoba učiteljeva biti mora pred dušo otroka uzvišena, čista, nedotakljiva; otrok mora gledati na njega kot na kako višje bitje. „Srečen, presrečen je otrok“ — pravi pedagog Keller — „ki vidi v svojem učitelju skupino vseh čednosti, ki misli, če vsi lažejo in okanjujejo, moj učitelj ne, če je celo moj

oče pijanec, mej učitelj ne prekorači nikdar meje dostojnosti, če žive moji stariši v vednem kregu in prepiru, „moj učitelj je miroljuben“.

Isti pedagog pripoveduje, da mu je majhna deklica nekoč pokazala v svoji knjigi na mesto, zelo na tenko s svinčnikom zaznamovano ter rekla: „Vidite, tu-le sem so naš gospod učitelj s prstom prijel!“

Kako zelo je spoštoval ta otrok svojega učitelja, lahko si mislimo, kajti takorekoč sveto se mu je zdelo mesto, katerega se je on, ko je deklici pri poučevanju nekaj pokazal, dotaknil.

Čim večje in višje bitje se učitelj učencu zdi, tembolj bode tudi njegova graja in hvala na njega uplivala. Če pa začne otrok nad učiteljevo nprstveno vrednostjo dvomiti in če začne doverje ali zaupanje omahovati, začne tudi upliv učiteljeve besede pojemat, hvala in graja zgubita svojo namerno pogubo in to, kar bi drugače ljubezen dosegla, more sedaj le despotizem telesnega ustrahovanja t. j. šiba površno doseči.

Spoštovanje do učitelja, pobožna vera o njegovej popolnosti sta tedaj veliki pospeševalki vzgojnega in če so vzeli stariši z nepremišljenim besedovanjem otroku ljubav in zaupanje do šole in učitelja, vzeli so mu skoro vse, kar se mu sploh odtegniti mogli.

In vendar, kako pogosto se kritikuje v navzočnosti otrok na nepredvidni način o osebi učitelja, kako često se vse, kar on zapove ali ukaže brez pametno imenuje in temu, kar zahteva, na robati način odreče.

Slabosti imamo vsi tedaj tudi učitelj kot grešna stvar ni brez njih, a čemu treba te pregreške pred deco razkladati?

„Kedo bo neki tako ozkosrčen, tako hudo se pa vender ni, da bi otrok radi par besed, ki jih v pričo njega o učitelju črnhem, izgubil že vse spoštovanje do šole in učitelja.“

Tako mi odvrne ta ali oni starišev.

Res je, prvokrat morebiti ne, a počasi bode začel venderle nad učiteljevo popolnostjo dvomiti, posebno pa, če bode večkrat navzoč pri pogovorih čez učitelja in šolo zabavljajočih.

Ko sem še obiskal domačo šolo — pripove-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

X.

„Slišal sem te od daleč, hitel sem za glasom, in niti ne veš, kako sem vesel, da sem te došel!“

Devojka, kateri so bile te besede govorjene, šla je s počasnim korakom iz gozda proti Jiřicam. Imela je na sebi rudečo, temno progasto jopico, na glavi rudečkasto, nekamo obledelo, na sencih upognjeno ruto in rudeče-črno progasto krilo. Obstavši ozrla se je plaho in zarudela.

„Hotel sem že davno tako-le s taboj govoriti. Kakor bi vedno pred mano bežala — in vender si moja sestričina?“

Svčtluški jele so se pred globokimi očmi delati meg'e. Bila sta tu tako na samem mej drevjem, in nad glavama njunima sklanjali so se vrhovi borovcev kakor šlemi črnih vitezov.

„Ali si jezna na mene, Svčtluška? Moj Bog, kaj morem jaz za otca?“ In mladenč prijel je devotko za roko. „Ogibaš se me, kakor gada. Ali bi ti mogla za svojega? Ali morejo za njega moja mati? Ti niti ne veš, kako ubožica jokajo! — Vender pogledaj me vsaj, Svčtluška!“

Devojka dvignila je glavo, uprla za migljaj oči v mladenčev obraz, a brzo jih je zopet povsila.

„Kaj bi ljudje rekli, ako bi naju tu ob tem času kdo videl. — Mračni se že! zašepetala je.

„Tako dolgo sem že čakal tega trenutka!“ Mladenč pristopil je še bliže in trdo stisnil devotjino roko. „Do konca sveta šel bi za taboj. Ko si čitala iz onih knjižic, požiral sem vsako tvojo besedo in zapisoval si jo v možgane, da jih ne pozabim, dokler bom živ. — Svčtluška, ali boš moja? — Moja na veke?“

„Vavřina“, zašepetala je devotka boječe.

„Bodeš — moraš! In ako bi imel ne vem kako dolgo čakati — ako bi imel tudi po smrti strašiti in polegati „pri ubitem“ in viti kakor oni pes do sodnjega dne, moja moraš biti!“

„Vavřina, svojo dušo prodajáš!“

„Prodajam jo zbok tebe in ti še molčiš? — Doslej mi nisi odgovorila!“ Glas mladenča se je

nenavadno tresel in desnica njegova bila je zdaj paleče vroča zdaj ledeno mrzla.

Najedenkrat sklonil se je naglo k njej, da bi jo poljubil; a Svčtluška je umaknivi se mu najedenkrat kakor ptič odletela.

Ko je prišla domov, šla je v svojo izbico, položila roki v naročje in sedela kakor panjač, niti ne vedoč, da čas hiti. Zdelo se ji je, kakor da bi bila v gozdu sedla nekam v mah, in da so bile to vse le sanje.

„Otrok“, začul se je konečno pred njo majkin glas, morda si bolna? Lica ti gore — zagovorili so te. Pripravimo ti vode — pošljemo po Skřrko!“ Odvajajoč devotko za roko ponavljala je mnogokrat vprašanje: „Kaj pa ste vender danes srečali?“

„Preko poti priletel je k nam Ouřadov Vavřina,“ odgovorila ji je konečno hči v sobi.

„On?“ — Kmetica izrekla je to besedo z zategnjenim glasom. Potem poslala je po Skřrko.

Skřrka uživala je v vasi skoro glas čudotvornice. Vsako bolezen poznala je po imenu, za vsako imela je soseben zagovor. Ko pa je nekdanj zmajevala z glavo — bilo je to res jedenkrat v celem letu — poslali so po duhovnika. Zdravnikom iz bližnjih mest ljudstvo ni zaupalo.

duje pedagog Raumer v svoji zgodovini pedagogije — je moj oče nekoč v moji prisotnosti grajal način učiteljevega prirezovanja peres in ta majhna graja je prouzročila — pravi Raumer — da sem začel prvokrat nad popolnostjo svojega učitelja dvomiti.

Spoštovanje in ljubav od strani mladine je tedaj učitelju pri njegovem delovanju potrebna.

Ako bi tudi starišem dovolj na tanko pojasniti mogli, da nočemo spoštovanja morebiti iz same prevzetosti ali iz golega samoljubja, da ne zahtevamo taistega toliko v svojem nego mnogoveč v interesu njihovega najdražjega blaga, v interesu njih otrok.

Pripoveduje se, da je Friderika Velikega, ko se je ta vzdrževal v Gorenjej Lužici, srečal nekoč stari vaški učitelj po imenu Janko, ter ga s toliko spoštljivostjo pozdravil, da je kralj obstal in se spustil z učiteljem v pogovor. Nagli in odločni odgovori moža dopadli so Frideriku tako, da mu je obljubil, obiskati njegovo šolo.

Več tednov je od tistega časa minolo in stari školnik je že skoraj pozabil kraljeve obljube; kar se nekega dne najedenkrat odpro vrata in v temotno šolsko sobo ustopi nepričakovan monarh ter pozdravi zelo prijazno učitelja in otroke.

Učitelj privzdigne leno svojo čepico, katero je v šoli vedno na glavi nosil, ter nadaljuje v poučevanju ne zmenivši se več za navzočega kralja.

Dolgo poslušal je Friderik Veliki poučevanje vaškega učitelja Janketa. Na zadnje se ves zadovoljen uzdigne ter zapusti šolo, srčno pozdravlja školnika, ki mu je pa zopet le s površnim kimanjem glave odhvalil. Vender pa spremlja visokega obiskovalca pred vrata in tukaj vpraša kralj, kateremu se je hladno obnašanje učitelja v primeri z njegovo prejšnjo spoštljivostjo čudno zdelo, po uzroku njegovega sedanjega vedenja.

„Veličastvo, odvrne učitelj sedaj zopet z največjo spoštljivostjo, oprostite dobrohotno moje zares razžaljivo obnašanje, pa bodite uverjeni, če bi moji otroci v šoli znali, da je kdo na svetu več kakor sem jaz in da se moram tudi jaz komu klanjati bilo bi po mojem ugledu in že takoj jutri bi moral iti svinje past.“

„Po takem imate čisto prav“ se smeje kralj ljubeznjivo, privzdigne svoj klobuk ter se posloviti.

Da bi moral učitelj, ki pred svojimi otroki skaže dostojno spoštljivost svojemu deželnemu vladarju, iti radi tega svinj past, tega sicer ne verjamemo, pač pa nam ta dogodba jasno priča, da je tudi ta učitelj dobro znal, da bi brez uživanja spoštovanja svojih otrok ne mogel uspešno poučevati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 10. julija.

Kakor se vidi iz pisave nemških liberalnih listov, je to, da je moral iti primorski namestnik **Pretis** v pokoj, liberalcem jako nepovoljno. Hvalijo njegove sposobnosti in značaj ter trdijo, da je moral le zaradi tega se umakniti, ker Slovanom ni ugajal, dočim se Taaffejeva vlada opira na Slovane. Drugega povoda ne najdejo za spremembe v Trstu. Irredentizem se jim zdi čisto nedolžen. Da pa je

„Ti, Svētluška, si ga tudi srečala?“ prašala je mati, ko je družina odšla pogledati v hlev. Pri tem pa je držala desnico na čelu hčerinem, kakor bi hotela na vsak način uroke sama odgnati. „Slišiš dete? Ali si srečala Vavřino?“

„Srečala, mamica!“

„Ali si govorila z njim, Svētluška?“ Majka prisedla je bliže k hčeri. „Povej mi, hčerka! Ali si govorila z njim?“

„Govorila!“

„In dolgo, hčerka?“

„Le trenotek, mamica.“

„Kaj pa ti je povedal?“

„Glava me boli mamica! In nekako mrz mi je!“

„In vender je tu toplo, da se stene pote in so deli železnih vrat pri peči rudeči kakor kri! Nič drugega ni, kakor hudi uroki, imela si se ga ogniti na sto korakov. Kakor otec je! Oči ima kakor igle, jezik kakor jegulja in obraz kakor gad! Pri Ouřadovih so vsi taki!“

Svētluška je globoko vzdihnila.

„O čem pa sta, hčerka, vender govorila? Ne smela bi se niti zmeniti zanj niti ga pogledati! Dekle ti ne veš, kaki ljudje so to!“ (Dalje prih.)

pojavil se irredentizem, temu so zopet krivi le Slovani in sedanja vlada. Uspehi slovanske politike vzbujajo namreč nevoljo mej Italijani, ki vidijo, da je njihova kultura v nevarnosti. Premenjena politika na Primorskem, katero je sedaj pričakovati, zna biti v škodo naši vnanji politiki. Italiji, naši zaveznici, gotovo ne bode prav, če se bode zatiral italijanski element. Res čudno, da naši nasprotniki tako radi strašijo s tem, kake neugodne posledice bode imelo na vnanjo politiko to, če se Slovanom dajo pravice, ki nam gredo. To bi vender ne bilo častno za Avstrijo, da bi v Berlinu in Rimu določevali njeno notranjo politiko. Kakor se Avstrija ne meša v notranjo politiko drugih držav, tako se tudi druge države nemajo mešati v notranje zadeve avstrijske.

Tudi na **Tirolskem** letos komando volilnih odborov ni mnogo veljal. Trije klerikalci so se sami urinili, dasi je centralni odbor konservativcev druge može priporočal. Dva kmeta sta voljena tudi proti volji volilnega odbora. Resultat volilcev zatorej tudi ni konservativcem prav povoljen. V deželnem zboru bode 30 nemških konservativcev, 18 Italijanov in 14 nemških liberalcev. Nemška konservativna stranka je najmočnejša, česar se pa ni čuditi, kajti 7 glasov v zboru ima že a priori zagotovljenih, namreč tri virilne glase in štiri mandate duhovskega veleposestva. Konservativci bodo imeli večino, ker je več Italijanov konservativnih, toda ozirati se bodo morali na narodne težnje Italijanov, da jim slednji ne odreko pomoči. S kakšnimi pretiranimi predlogi pred ta zbor ne bodo smeli priti, ker bi se sicer pokazati utegnili, da sedaj neso več sami gospodarji v deželi.

Vnanje države.

„Politische Fragmente“ sklepajo iz tega, da je **srbski** kralj Aleksander pri banketu, ki je bil po njegovem maziljenju napil „svojemu kumu“ ruskemu carju, da je ruski upliv popolnoma izpodrinil avstrijskega v Srbiji. To napitnico so seveda skovali regenti in jo je kralj le govoril, in baš iz tega se vidi, kako mnenje vlada v odločujočih krogih. Ta list dvomi, da bi avstrijski upliv v Bolgariji mogel nas odškodovati za zgubljeno našo veljavo v Srbiji, ker se ta upliv ni za jedno črto ne odločuje od upliva, ki smo ga imeli v Srbiji. Avstrije upliv v Bolgariji opira se le na kneza in nekaj malo visoko stoječih oseb. Naroda pa Avstrija drugače ne pridobi, da se izreče za velikobolgarske ideje, za kar se pa na Dunaji še ne morejo odločiti.

V **Bolgariji** so jako veseli, da so dobili denar ne posodo, če tudi pogoj neso baš ugodni. Bahajo se, da so jim ponujali celo 100 milijonov frankov, pa jih vlada ni hotela, ker jih ne potrebuje. Iz tega, da se je posrečila finančna operacija, sklepajo tudi, da so se v Evropi že sprijaznili z mislijo, da priznajo kneza Ferdinanda, kajti kapitalisti so se gotovo, predno so sklenili posojilo, natančno informovali, kako je z bolgarskim vprašanjem. Nam se pač zdi, da v Sofiji položaj malo preoptimistično sodijo, kajti priznanje kneza Ferdinanda ovira le Rusija, drugače bi ga bile druge velevlasti že davno priznale. V Peterburgu pa še ne kažejo nič večje prijaznosti Koburžanu, nego so jo z začetka.

Nekateri ruski listi hudo napadajo sedanjo **rumunsko** vlado, ker bitro nadaljuje grajenje trdnjav, napravljenih proti Rusiji, dočim se meja proti Avstriji niti še utrjevati ni začela. To je jasen dokaz, da sedanja rumunska vlada ne misli ostati nevtralna v bodoči vojni, temveč se pridružiti nasprotnikom Rusije. Catargijevim obljubam ni nič verjeti. Sedanja vlada je tudi preslaba, da bi Rumunijo spravila zopet na pravi pot. „Grazhdanin“ očita kratkovidnost onim ruskim politikom in diplomatom, ki mislijo, da v Bukureštu simpatizujejo za Rusijo.

Da so nasprotja mej **nemškim** kancelarjem in načelnikom generalnega štaba, o tem ni dvojiti. To dokazuje pisava oficijoznih listov. General Waldersee bi rad, da bi bila takoj vojna z Rusijo, ko je nemška vojska že pripravljena, ruska pa še ne. „Nordd. Allg. Zeitg.“ je sedaj prinesla članek, da je vojna le sredstvo in nadaljevanje politike in jej je torej podrejena, kar že priznava znani vojaški pisatelj Klausewitz. S tem je povedano, da je vojna uprava podrejena diplomaciji, da o vojni nema odločevati Waldersee temveč Bismarck.

Kakor smo že poročali, je v francoski zbornici malo manjkalo, da se poslanci neso stekli, jednaki prizori dogajajo se tudi na **španjskem**. Minuli petek je v španjski zbornici poslanca Martos hudo napadal vlado in jej očital despotizem. To je pa dalo povod škandalu. Ko sta dva ministra opravičevala vlado, je opozicija tako kričala, da skoro nikdo ni razumil govornikov. Nazadnje so pa poslanci pograbili palice in se začeli pretepati. Zbornični sluge so le s težavo napravili red.

Dopisi.

Z Belekranjskega 7. julija. [Izv. dop.]

Pač res ne bi pisali o volitvi kmečkih občin za deželni zbor krajski, kajti zamolčali bi radi, kako so mešali duhovniki s kandidati, četudi se je preč. gospod dekan Aleš odločno odpovedal, da ne prevzame izvolitve in če tudi se je okrajni glavar Črnomeljski javno izrazil, da ne prevzame kandidature

— se je vender še delalo za dekana. Zadnji čas se je govorilo mnogo o Bajuku, ki je pa pred volitvijo častno odstopil. Volilci Črnomeljskega okraja kandidovali so nadzornika Jeršinovica, moža obče spoštovanega, ki zasluži vsled svoje delavnosti in zmožnosti povse javnega zaupanja. Ker je imel Vinški župnik svojih osem udanih ovčic in ker župnik Schweiger ni mogel se svojim krdelem do večine dospeti, da bi bil izvoljen „Kočvar“ župnik König ponudil so kmetu Dragošu mandat, ki je imel tudi nekaj mož, in je sam sebe volil, ter zapustil svojo stranko. Pripomoček izvolitvi bilo je vender le ne — moštvo preprostega kmeta Dragoša, ki je svojo besedo zatajil in izdal svojo stranko.

Ako je tako početje v korist narodu, ako se brezznačajnost goji mej ljudstvom, kam bomo prišli gosp. župnik Schweiger?

Nadzornik Jeršinovic dobil je tedaj le 21 glasov, ne — moški kmet Dragoš pa 33 glasov.

Pred volitvijo so se zbirali volilci v gradu in čitalniški dvorani, kjer je prišlo do malega poraza; večina volilcev pa se je razgovarjala na trgu. Volilci so bili mirni; le dva duhovna gospoda sta si upala žaliti poštene može, kar bode pa sodnijska obravnava poravnala.

Kolikor poznamo Dragoša smemo konstatovati, da je nesposoben za poslanstvo; značaj svoj je pa jasno pokazal, ko je v čitalnični sobi rekel: Le čvrsti ostanimo, nas je večina; minuto pozneje je pa že v nasprotnem taboru volil. Na tej „moči“ častitamo čestiti duhovščini, ki stavi duševno obzorje preč. g. dekana Aleša in Dragoša na jednako stališče. „Der Zweck heiligt die Mittel!“

Iz Gornjegagradu 7. julija. [Izv. dop.] Slovenci smo vender dobre duše. Z nami se lahko pleše, kakor se gode — pa jedenkrat utegne se vender dogoditi, da je struna preveč napeta — ter počti. Tukaj imamo že od novega leta graščinskega oskrbnika, trdega in strastnega Nemca, ki misli, da živi v istem stoletju, ko so še „Vogti“ vladali. On gospodari in zapoveduje še slovenskim kmetom, da je groza in strah in kar je slovenski, je pri njem „Weg mit dem Wisch“. O ko bi se kaj jednacega pri naših nasprotnikih zgodilo — že davno bi ga odpravili — mi pa še vedno v svojo škodo trpimo in kaj boljšega pričakujemo. Bog vedi, kdaj pride srečen dan in kedaj bodo dotični gospodje nam oskrbnika dali, ki ne bode naših kmetov drl, ampak kot knezoškofjski zastopnik in oskrbnik katoliško cerkvenega posestva jim pomagal v dvojnem oziru kot oskrbnik in narodnjak! — Prosimo tega! Ako se pa nam neče pomagati, tedaj pa še kaj taci kug pošljite, da nas čisto okužijo in moralčno kakor fizično pokopajo, saj že dosta ne manjka. Ubogi kmet!

Iz Konjic 8. julija. [Izv. dopis.] 2. junija pripetila se je v bližnji Oplotnici blagemu, obče priljubljenemu fužinskemu oskrbniku, da je nadležnega, vinjenega glažutarskega uradnika, kateri je v jednomer v krčmi sitnobe prodaval, zabavljaj ta ga z grdimi, razžaljivimi besedami, obsipal v razburjenosti in nagli jezi klofutnil, a ker ni nehal, ga še iz sobe porinil, pri čemer je padel in si bojda dve rebri zlomil. Zanesljive priče na glažuti pa trdijo, da je poškodovanec že drugi dan zopet delal, se vedel in zibal kakor navadno, tudi težke reči vzdigoval, v obče živel, pil in pušil, kakor poprej. Še-le po 12 dneh toži, da so mu rebra zlomljena, kar zdraveči ga Oplotniški ranocelnik naši sodnji ovadi, četudi je on sam poškodbo v prvih dneh lahko in malovažno ocenil. Človek, ki ni zdravnik, bi pa nasprotno mislil, da tako hudo poškodovani posebno začetkoma bolečine čuti in da je za delo nesposoben, ne pa še-le po pretečenih dveh tednih, ko se reberske kosti bajè že zaceljujejo, kakor se nam reče. Pa o tem naj zdravniki sodijo.

Konjiška sodnija odredila je preiskovanje na 17. junija, pa čudno, ni poklicala, kakor vselej, domačega sodnijskega zdravnika dr. P., ampak dr. L. iz Vitanj in Oplotniškega ranocelnika, pričo vsega dogodjaja!

Fužinski oskrbnik je odločen, toda miren narodnjak, kar gotovo tudi Oplotniški „Nemci“ potrjuje. Njegovo življenje je do sedaj vsestranski neomadeževano. Odločen narodnjak je tudi naš zdravnik dr. P. Ko je pred nekaterimi leti fužinsko posestnico zdravil, seznanil se je prilično z oskrbnikom, ali to znanstvo ni prevroče, še do pobratenja ni

➤ Dalje v prilogi. ➤

prišlo, kar je pri nas neobhodno, če se „prijateljstvo“ sklene.

Tudi Vitanjski zdravnik dr. L. mu je dober znanec, Oplotniški ranocelnik pa skoro dan na dan z njim občuje, v krčmi sedi ter je na vrh še — kar smo že omenili — prepiru prisostvoval. Obadva ta gospoda sta strastna — Nemca. Vitanjski je še te dni à la Don Quixote na Jaklinovi Rosinanti po Pohorji jezdaril in v Ljubniški srenji od hrama do hrama svojo sulico sukal Bismarcku v prosep, toda žalostno propadel. On je duša nemškemu zaslepljenju v Vitanjih, je v vedni in najtesnejši zvezi s Celjskimi strastneži, koji ga kaj radi in pogosto obiskujejo, načelnik je Vitanjskemu do Vojnika segajočemu šulvereinskemu društvu — da ga kratko označimo: dr. L. je nemškutarski pristaš z dušo in telesom, kar tudi rad sam naglašava — Oplotniški ranocelnik pa nas Slovence prav malo ljubi — samo kruh mu diši — nas le „Bindiše“ imenuje in malo dobrega o nas misli. Njemu veljajo samo gornještajerske irhnate hlače, zelene rute in klobuk, ki se pa češkemu licu, nosu, posebno naglasu kaj slabo priležejo, še o pustu ne.

Sodnija seveda ima pravico poklicati zdravnik, ki jej najbolje sodi, toda ker je dr. P. stalni njen prišeženi večak, se ima njega držati. Posebni in čudni morajo torej biti razlogi, koji so okrajnega sodnika L. in sodnijskega pristava W! prisilili, da sta ga takrat odklonila. Da ta dva gospoda Slovence hudo mrzita, da bi rada vse tukajšnje odličnejše narodnjake pogoltnila, akopram jim sladko lice kažete, dobro vemo.

Če tudi je dr. P. odločen narodnjak, le vsi dobro vemo, da je vseskozi mož neupogljivega značaja, kojemu pravica in resnica nad vse gresta. — Konjiška sodnija mu gotovo pičice nema oponašati, nikdar in nikoli pa omahljivosti ali pristranosti. Kaj je tedaj povod, da sta ga sodnik L. in pristav W. sumničila? Je-li greh in madež biti odkritosrčen Slovenec? Ali je nasprotno odlika, priporočljiva vrlina in čednost, pravicoljubnost zagotavlja joča posebnost biti zagrizen Nemec ali nemčur?

Spominjamo se še dogodjaja dr. P. in dr. L. odločnost označujočega. Pred leti umrla sta v Konjicah za vratno davico nekemu učitelju zaporedoma dva otroka. Oče bil je hudo potrten, žalosten, šolsko leto se je tudi že bližalo koncu. Učitelj poprosi dr. P., ki je prijateljski z njim občeval in tudi obitelj zdravil, da mu spričevalo za odpust napiše, a ta mu ga odločno odbije, ker prav za prav ni bil bolan. Da mu ga pa rad Vitanjski zdravnik dr. L. in Celjski okrajni zdravnik potrdi. Pa čudno, kaj se pripeti. Sovražniki učitelja narodnjaku zaženejo v Celjski vahtarici hud krik in mu z ovađuškimi namenom oponašajo, da vsečisto zdrav lenobo pase in k temu pomagal mu je domači slovenski (windišer) zdravnik dr. P.

Morda pa sta ta dva sodnika mislila, da bode dr. P. krivično in oskrbniku v prid svoje mnenje izrekel, ker je nekaj kupic vina na njegovem domu izpraznil? Če bi to tako uplivalo, kaj pa bi o onih gospodih uradnikih misliti morali, ki so na primer v Oplotnici pri rajnem Kunaji zaporedoma izvrstno rujno vino pili in mastne pečenke používali, ne da bi beliča plačali? Kunaj stregel je namreč „neka-terim gospodom“ le — gratio.

Ne sumničimo poklicanih zdravnikov, gotovo sta pravično in vestno preiskala, ko sta dve rebri zlomljeni pričala — pa tudi dr. P. storil bi bil, kar je dolžnost njegova. Ko bi ga pa prijateljstvo ali znanstvo oviralo in ga v zadrego ali sum spravilo, gotovo bi sam odklonil sodnijsko povabilo in prosil, da se drugi zdravnik pokliče.

Kar sta naš okrajni sodnik in njegov pristav storila, je navadno razžaljenje in nehoté nam se usiljuje pregovor: Wie der Schelm . . . In stroški, ki se nepotrebno narejajo, da se zdravnik od daleč pokliče. Kdo jih plača, kdo jih s krvavimi žulji prislužiti mora? Rečena gospoda gotovo ne.

Domače stvari.

— (V čitalnični restavraciji) priredili so včeraj zvečer „Sokoli in pevci starosti“ gošpodu Ivanu Hribarju, povodom njegove izvolitve deželnim poslancem jako mnogobrojno obiskano veselico, pri kateri je sviral Domžalska godba. V imenu Sokola pozdravil novoizvoljenega poslanca gospod Ferko Kersnik, v imenu obrtnikov gospod Kunc. Gospod Hribar je obema v daljših, mnogo odobranjih govorih odgovarjal, označil svoje stališče in

obečal, pa bode v vedni dotiki s svojimi volilci. Pevci peli so več krepkih zborov in čveterospevov. Na večstransko željo priobčujemo v naslednjih vrstah del govora g. Kunca, ki je govoril v imenu obrtnikov volilcev: Može, ki so v tolikem številu oddali glasove za g. Hribarja, niso bili orodje nikomur, nego sebi. Še nikdar, naj se obrtniki obrnejo kamor hočejo, ni bilo slišati družega, nego da so „nezavedni“. Slovenski rokodelci so pa slehernemu, ki hoče videti, dokazali prvi dan volitve, da prav dobro razločujejo politiko; in ker vse zmešnjave neso spravile s svojega stališča stanu, ki narodno stališče tako previdno razsoja, ne zasluži jednaci psovki! Mirnim potom poskušali so slovenski rokodelci pri volilnem shodu za mestni zbor prodreti s skromno zahtevo, a od vseh strani zadonelo je, da ni prostora za nje! Sme nam li kdo očitati rušenje discipline? Slovensko obrtništvo nema mržnje proti nikomur, tudi ni šlo zato v boj! Njegove zahteve so opravilene po zakonih in leže v narodnem interesu. Iskalo je le moža, ki je odločen, in zato so slovenski rokodelci v toliki meri izkazali zaupanje možu, ki ni iz njih srede, ker si želijo odločnih mož! Le odločni možje uživajo zaupanje delavskega meščanstva. Današnja volitev, h kateri je največ pripomogel dosedaj nepoznani slovenski obrtni stan, soditi je le s tega stališča.“

— (Volitve v okrajni zastop Mariborski) bile so za narodno stran zelo neugodne. V kmetskih občinah dobili so narodni kandidatje le po 22 glasov, nemški kandidatje pa po 115 glasov. To razmerje glasov jasno priča, da v okraji Mariborskem nazadujemo.

— (Domača umetnost.) V g. Kolmana prodajalnici na mestnem trgu razstavljen je te dni lep kip matere božje, ki ga je izdelal gosp. Andrej Rovšek, učenec na tukajšnji obrtni šoli. Delo kaže, da je g. Rovšek jako nadarjen in da si je pridobil že precejšnjo spretnost.

— (Konec šolskega leta.) Gimnazija Ljubljanska zaključila je danes šolsko leto, realka in ljudke šole pa končajo še le v soboto.

— (Zrelostni izpit) na tukajnji višji realki bil je včeraj. Maturo je delalo 7 dijakov, izmed katerih je eden izpit napravil z odliko, drugi pa dobili spričevalo zrelosti.

— (Na c. kr. moškem učiteljišči) pričel se je godni izpit v četrtek 4. dne julija po poludne in se je zvršil v ponedeljek, 8. dne julija zvečer. Izpit delalo je 21 pripravnikov, od kojih je 19 izpit napravilo z ugodnim uspehom, dva padla sta na dva meseca.

— (Na c. kr. ženskem učiteljišči) zvršil se je godni izpit v četrtek, 4. dne julija o poludne. Izpit delalo je 30 kandidatinj, od kojih je 27 izpit z ugodnim uspehom napravilo, 3 padle so na dva meseca.

— (Smešna tiskovna pomet.) „Politik“ ima o volitvah na Kranjskem nastopni telegram: „Laibach 8. Juli. Bei den Landtagswahlen wurden gewählt: In Krainburg, Bischof Lack und Advokat dr. Tavčar mit 164 Stimmen, fast einstimmig. In Radmannsdorf: Stein . . .“ Po tem takem bil je v Kranji tudi izvoljen škof Lack, v Radovljici pa smo dobili poslanca ki se piše Stein.

— („Kmetovalca“) izšla je 12. številka. Vsebina: Perutnistvo. — Škropilnica za trte. — Konjska dirka v trab. — Nekoliko besed o paši in zeleni klaji. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (V toplice v Laškem trgu) došlo je do 29. m. m. 230 strank s 460 osobami.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 9. julija. Pri deželnozborskih volitvah v trgovinskih zbornicah izvoljenih osem Staročehov in sedem Nemcev.

Beligrad 9. julija. Kralj 1/26. uri popoldne semkaj dospel in bil naudušeno pozdravljen.

Peterburg 9. julija. Car Aleksander dal ukaz, da se imajo vse oklopnice in topnjače baltičkega brodogoja začetkom avgusta zbrati v pristanišči Kronstadtskem, da je bode ogledal. Takoj potem bodo baltičkega bregovja veliki letošnji manevri, pri katerih bode car prisoten.

Bukurešt 9. julija. Pri postaji Cialu-nica blizu Bukurešta trčil je osobni vlak s to-

vornim vlakom. Petnajst osob ubitih ali pa teško ranjenih. Osobnega vlaka kurilca vrglo je v kotel in zgorel je popolnoma. Služnik, ki je tej nezgodi kriv, je ubežal.

Pariz 9. julija. Zbornica odobrila vojaški zakon v isti obliki, kakor je senat sklenil. Krantz odgovarjajoč na interpelacijo, je rekel, da bode za nove vojne ladije zahteval 58 milijonov dodatnega kredita. Tirard izjavil, da vlada jemlje ozir na denarna sredstva dežele; ako pa bode treba novih žrtv za brodogoja, ne bode odlašal, marveč žrtve od zbornične domoljubnosti zahteval. (Odobranje.)

Dunaj 10. julija, „Wiener Ztg.“ javlja, da se gorenje-avstrijski namestnik baron Weber na svojo prošnjo prestavi v stalni pokoj z najvišjim priznanjem izvrstnega, zvestega in udanega službovanja. Dalje imenovanje deželnega predsednika, grofa Merveldta njegovim naslednikom.

Dunaj 10. julija. Finančnega ministerstva naredba objavlja določbe ob izdaji novih bankovcev po goldinarji od dne 13. tega meseca pričenši.

— Baron Schmidt, deželni predsednik na Koroškem in grof Larisch, deželni glavar v Šleziji, imenovana tajnima svetnikoma.

— Cesar pripeljal se iz Ischla na „diner“, h kateremu sta danes in jutri delegaciji povabljeni. Jutri zvečer vrne se zopet v Ischl.

Razne vesti.

* (Redka sreča.) V Temešvaru zadel je bivši občinski uradnik preteklo soboto v mali loteriji 400.000 gld. V Temešvaru so tri kolekture, v vsaki stavlja je po 10 gld. na številke 44, 50, 55, 80 in 88 in sestavi po 10 vrst. Številke 44, 50 in 88 so res bile vlečene in mladi, okoli 30 let stari mož, zadel je omenjeno vsoto.

* (Grozna nezgoda na bavarski železnici.) Ker je železnični čuvaj napačno obrnil tir, skočil je s tiru 7. t. m. ob osmih zjutraj Kolonj-Frankobrodski brzovlak pri postaji Roehrmoos. Več voz se je zdrobilo in stroj zaril se je globoko v zemljo. Devet osob je mrtvih, mej temi tudi soproga Dunajskega optika Merkerja z otrokom vred. Izmed osmero teško ranjenih osob umrla je jedna v zdravstvenem vozu mej vožnjo v bolnico Monakovsko. Železnični čuvaj, ki je škodo prouzročil, je pobegnil.

* (Smrtna obsodba.) Sodišče v Petrinji na Hrvatskem obsodilo je 26. m. m. v smrt na vesalih Nikico Baltiča iz Dolenjega Selišča pri Glini, ker je februarja t. l. umoril in oropal svojega sosedo Stanka Miljeviča.

* (Štirji roparski morilci pred sodiščem.) Pred porotnim sodiščem v Parizu pričela se je 28. m. m. končna obravnava proti štirim že večkrat kaznovanim potepuhom, imenom Allorto, Sellier, Mèkreant in Catelain radi roparskega umora. Zločinci priznali so sicer storjeno zlodejstvo, a zvrčali glavno krivdo jeden na drugega. Žrtva groznega zločina bil je marljiv samec in vrtnar Bourdon, kateri je stanoval kot čuvaj v prazni vili gospoda Chabauda v Auteuilu poleg Pariza. Tako prištedil si je najemščino in s to vsoto pomagal svoji postarani materi. V noči na 17. marca t. l. peljala se je napominana četvorica iz Pariza v Auteuil ropat v vilo Chabaudovo, kjer so se že prej dobro poučili o vseh razmerah. Roparji utrli so okno, pridrli v vilo in našli Bourdona v postelji, kateri se je zapazivši veliko nevarnost potajil. Napastniki zbudé nesrečnega mladeniča in zahtevajo, da jim izroči ves denar. Izgovor, da v vili ni nikakega beliča, ne obvelja, po kratkem posveto-vanji ga umoré, odpró in do čistega izpraznijo po hiši vse omare in shrambe ter meni nič tebi nič odidejo. A mej potjo nastane pri delitvi ropa razpor in kreg. Glasni krik prepirajočih se roparjev privabi pak redarstvo na lice mesta. Trije pobegnejo, a jednega primejo in denejo pod ključ. Naslednji dan zapro še ubežne tri možake. Ker so zatoženci bistveno svojo krivdo priznali in so jih redarji tudi pri delitvi ropa zasačili, ni bilo treba družih dokazil in 30. m. m. zaključila se je obravnava. Proglašeni so bili vsi štirje krivim roparskega umora in obsojeni Candelain kot najmlajši na 20 let teške ječe, trije njegovi prijatelji pa v smrt.

Častite gospode volilce

vabim, da pridejo na razgovor o njihovih težnjah in željah, katere naj bi kot njihov poslanec zastopal v deželnem zboru kranjskem, v nedeljo 14. t. m. ob desetih dopoldne v stekleni salon Ljubljanske čitalnice.

V Ljubljani, dne 10. julija 1889.

Ivan Hribar.

"LJUBLJANSKI ZVON"
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Dijaška kuhinja v Celji.

Za III. društveno šolsko leto 1888/89. so dalje darovali naslednji častiti in prečastiti daritelji:

Peter Erjavec, župnik v Trbovljah	2	gld. — kr.
J. Mastnak, župnik v Slivnici	3	" — "
L. Š., hrvatsko-ogerski državljani v Celji	4	" — "
Ekscelesca knezoškof Jakob Maksimilijan za maj	4	" — "
Martin Sevnik, župnik v St. Petru pod Sv. Gorami	5	" — "
Anton Reich, c. kr. blag. uradnik in hišni posestnik v Gradci	5	" — "
Ivan Fišer, c. kr. notar v Mokronogu	5	" — "
Veselica dne 19. maja t. l. v Zaveli	8	" 03 "
Ekscelesca knezoškof Jakob Maksimilijan za junij	4	" — "
Mat. Gril, koncipijent v Postojni, mesečnino za mare, april, maj, junij in julij	2	" 50 "
V. Plaskan, župnik v Zibiki, zopet	6	" 75 "
A. Brumen, c. kr. sodnijski pristav v Slov. Bistrici	1	" — "
J. Cizej, beneficijant v Slov. Bistrici	1	" — "

Vsem blagim dariteljem presrečna zahvala v imenu naše mladine in pridnih ubogih dijakov, ter njujudo prosimo še daljnih milodarov.

V Celji, dne 30. junija 1889.

Makso Veršec l. r., blagajnik. Mihael Vošnjak l. r., predsednik.

Tujci:

9. julija.

Pri **Malič**: Kallay iz Erlaua. — Finger iz Prage. — Jung iz Dunaja. — Redl, Ivašek iz Dunaja. — Richter iz Gorice. — Arko iz Ribnice. — Hafaer iz Grada. — Jouke iz Luxenburga. — Grünhut iz Grada.

Pri **Slonu**: Ende iz Gorice. — Trautheim iz St. Jerneja. — Folakowsky iz Kranja. — Weiss, Abeles iz Dunaja. — Perusino iz Poreča. — Joeha, Beruch iz Trsta. — Sauer iz Kaniže. — Pauer iz Škofje Loke. — Cambonani iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Vudiatkowski iz Novega Mesta. — Grosse iz Lipskega. — Jousički iz Levova. — Jannas iz Mokronoga.

Pri **Avstrijskem cesarji**: Frühmann iz Dunaja. — Binder iz Trsta.

Pri **Bavarskem dvoru**: Binder iz Atem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. julija	7. zjutraj	737.7 mm.	15.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	737.3 mm.	27.0° C	sl. ž.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.6 mm.	19.8° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 20.7°, za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 10. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včera	—	danes
Papirna renta	gld.	83.80	—	84. —
Srebrna renta	"	84.70	—	84.80
Zlata renta	"	109.80	—	110. —
5% marena renta	"	99.80	—	99.80
Akcije narodne banke	"	906. —	—	907. —
Kreditne akcije	"	301.50	—	302. —
London	"	119.40	—	119.20
Srebro	"	—	—	—
Napol.	"	9.46 1/2	—	9.46
C. kr. cekini	"	5.64	—	5.64
Nemške marke	"	53.32 1/2	—	53.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133	gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173	"	—
Ogerska zlata renta 4%	"	99	"	85
Ogerska papirna renta 5%	"	95	"	—
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	"	—	"	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	"	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	"	118	"	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	"	30
Rudolfove srečke	10	19	"	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	120	"	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	"	25	"

Hiša na prodaj.

Iz proste roke takoj prodam v malem mestu na Gorenjskem hišo, ki ima lep razgled.

Več se poizve pri lastniku samem: „Poste restante Radovljica št. 39, Gorenjsko.“ (531—1)

Svoji k svojim!

Veseloigra v enem dejanji.

Spisal

dr. J. Vošnjak.

Igra se je prvič igrala pri Vodnikovi slavnosti in bila od občinstva vsprejeta z največjo nautuženostjo.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in v vseh knjigarnah.

== Cena 30 kr. (s poštino vred). ==

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina pri Rogateci.

Srečno zedinjenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakeršne se dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda,
zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneča, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

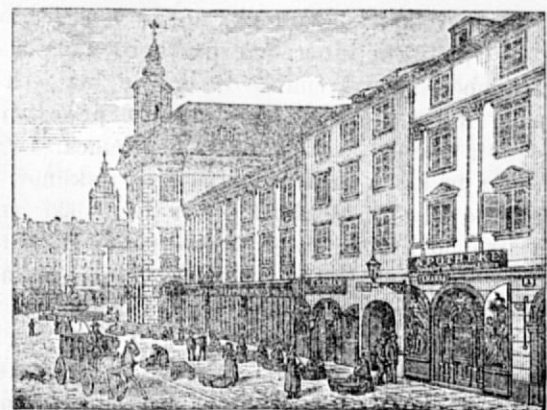
Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudniških vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbnistvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Stajerskem). (305—12)

Proti ognju varne
železne kasete,
ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi
rabljene in nove, proti
ognju varne
BLAGAJNICE
prodaja cenó
S. BERGER, Wien, Bräunerstr. 10.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.
Gotovo in hitro uplavljačje sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah, proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagotovljen. — Cena skatljici 60 kr. a. v.
Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.
Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Radolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Kreuzu A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik.
Ta obliž dobiva se le v jedne velikosti po 60 kr.
Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.“ (449—3)

Dr. Friderik Lengiel-ov Brezov balzam.
Ze sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno celbo, je od pamtveka znan ko najizvstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.
Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskinke od polti, ki posiane vsled tega čisto bela in nežna.
Ta balzam zgladi ra obrazu nastale gube in kazave pike ter mu daje nadosno barvo; polti podoluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žolč vost, ogerce, nesno rudečino, zajedce in druge nesnažno i na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.
Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji. (179—9)

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov
je
koroški rimski vrelec
jako odlična zdravilna studenčica pri vratnih, želodčnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi
jako fina namizna voda
s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želodčnih otežujočih primesi.
Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer; v Kranju: F. Dolenz.

Lekarna Trnkoczy

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem Mestnem trgu
priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. — Lekarna Trnkoczy-jeve trdke je pet, in sicer: Na Dunaji Viktor pl. Trnkoczy, V., Hundsturmstr. 113 (tudi kemična tovarna); dr. Oton pl. Trnkoczy, III., Radeckypatz 17; in Julij pl. Trnkoczy, VIII., Josefstadtstr. 30. V Gradci (na Stajerskem): Vendelin pl. Trnkoczy. V Ljubljani: Ubald pl. Trnkoczy. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkoczy poleg rotovža v Ljubljani.**

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodci in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodci, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezn i na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo, 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.
Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht)

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeh, oteklino, otrpele ude in kite itd. Malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Mallen“ z zraven stojčim znamenjem. 1 siekl. 50 kr., tucat gld. 4.50.
Ce ni na steklenici zraven stojčega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirup kranjski

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vrtoglav, jetiko, prsne in pljučne bolezni. 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirup za 56 kr. je pravi.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrežati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanih človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrih in obistnih boleznih; — v skatljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 skatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

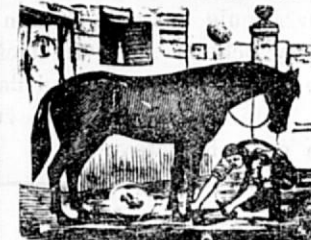
Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prasicev. Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, pljučnih in vratnih bolezn i; ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobó mnogo dobrega mleka. — Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju v boku, v križi itd., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvijnjenji, tisečanju sedla in oprave, pri sušici itd., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. (453—4)

SVARILO! Naši izdelki so pristni, zanesljivi in zagameeni, če imajo ime Trnkoczy in našo varstveno znamko. Zoper ponarejanje istih se sodnijski postopa.

Vsa tu našeta zdravila se pristna dobivajo samo v lekarni Trnkoczy v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošilja.

Odvetniški koncipijent,

doktor juris, z izpitom za sodnika in večletno odvetniško in sodno prakso, slovenskega, hrvaškega, nemškega in italijanskega jezika zmožen, **želi službo**. — Adresa pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (501—2)

Dve stanovanji

v prvem nadstropju, vsako obstoječe iz 4 sob in iz vseh zraven spadajo-
čih prostorov,
oddasta se v Spodnji Šiški št. 66 od sv. Mihaela naprej.
Povprašati naj se blagovoli v hiši pri g. Žigur-j
ali pa pri hišnem posestniku Štefanu Pogačnik-u v
Ljubljani, Františkanske ulice št. 6. (506—3)

Dr. Slanc v Novem Mestu
išče

koncipijenta

novinca z legalno prakso.

V čitalnični restavraciji Ljubljanski se toči sedaj Reiningshaus-ovo eksportno pivo.

(518—3)

Fran Kaube, restavrater.

Aviso.

Opozarja se na v časopisu „Slovenski Narod“ št. 149 z dne 2. julija 1889. objavljeni razglas za zagotovljenje zakupne dobave slame za steljo in postelje, potem drv in premoga v postajah Celovec s Št. Petrom vred, Št. Vid na Gl., Wolfsberg, Belak z Jezernico vred, Trbiž, Marborget, Predil, Rajbl in Bolec za čas od dne 1. septembra 1889. do konca avgusta 1890.

Natančnejši pogoji ogledajo se lahko pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Celovci od dne 1. do 16. julija 1889. mej 10. in 12. uro dopoldne. (498—2)

Štev. 540.

(536—1)

Razpis službe občinskega paznika.

Mestna občina Kamnik vsprejme še jednega občinskega paznika (policaja) z letno plačo 420 gld.

Prosilci, slovenskega in nemškega jezika zmožni, naj svoje prošnje s prilogami vred, in sicer tisti, kateri so v javni službi, potom svojega predstojnega urada najdalje

do 25. julija t. l.

podpisanemu uradu upošljejo.

Ako možno, naj se prosilec osobno predstavi.

S to službo zvezana je tudi dolžnost prižiganja polovice mestnih svetilnic.

Mestno županstvo v Kamniku,

dne 8. julija 1889.

Župan: Fischer s. r.

40letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor Drasche, profesor Schmitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zapisujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP Anatherin
ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsim zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.

Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščanju vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatljicah po 63 kr. — Zobna plomba v eniji gld. 1.—. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničuje, se izrecno svari. (615—42)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnah J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömes, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; Martin Pettan, trgovec; v Škofjeli: Leki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormožju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Ad. št. 471.

Izveček razglasa.

AVISO.

Dne 19. julija t. l. ob 10. uri dopoldne bode v uradnih prostorih c. kr. preskrbovalnega magacina v Ljubljani pismena ponudbena obravnava za zagotovljenje zakupne oddaje sena, slame za steljo in postelje, trdih in mehkih drv, potem premoga in šote, oziroma koaksa, za potrebščine postaje Ljubljana, za čas od 1. dne septembra 1889. do dne 31. avgusta 1890., nadalje za zagotovljenje slame za postelje in drv za postajo Toplice na Dolenjskem za čas od dne 1. junija do 31. avgusta 1890.

Natančnejši pogoji in ponudbeni formulari se pa razvidijo iz v št. 153 tega časopisa z dne 6. julija t. l. v polnem obsegu objavljenega razglasa.

Upravna komisija

c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 1. julija 1889.

FRAN CHRISTOPH-ov (214-14)
svetli lak za tla
je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH, IVANU LUCKMANN-U.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

V vseh trafikah.

(96—14)

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI
LE HOUBLON
FRANCOSK FABRIKAT
CAWLEY-a & HENRY-a v PARIZU.
! PRED PONAREJANJEM SE SVARI!

Na cesarja Josipa trgu.
Karola Gabriel-a
veliki svetovnoznani (513—4)
PANOPTIKUM in MUZEJ.

Samo še do nedelje
14. t. m. odprto!

V petek zadnji dan
za dame!

Vsak torek in petek dan za dame.
Znižana ustopnina:
Od sedaj ustopnina samo 10 kr., otroci 5 kr. — Za vse oddelke brez vsakega doplačila samo 20 kr., za vojake do narednika 10 kr.

Zakupni razglas.

1. Javna obravnava bode pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Gradci zgoraj navedeni dan, pri kateri se bodo vsprejemale le pismene ponudbe (izključivši ustne ponudbe).

Podjetniki, ki c. kr. vojaški upravi neso znani, morajo pridobiti spričevalo trgovinske in obrtne zbornice, oziroma taki podjetniki, ki nimajo firme, spričevalo pristojnega političnega oblastva prve instance o njihovej solidnosti in zalagalnej zmožnosti v obsegu ponujenega podjetja. To spričevalo pa mora vendar biti novejšega datuma in mora na prošnjo stranke vsaj v dan pred obravnavo priti potom imenovane trgovinske zbornice oziroma političnega oblastva c. kr. vojaškemu oskrbovalnemu magacinu v Gradci. Nasledki kakeršne morebitne zamude zadevajo v vseh slučajih le stranko.

2. Pismene ponudbe morajo doiti pri obravnavni komisiji vsaj do 10. ure dopoldne določenega dne za obravnavo za dotično postajo. Na poznejše ali pa v brzojavni obliki došle ponudbe se ne bode oziralo. Ko bi v kakej ponudbi cenin nastavek v številkah se ne ujemal s ceninim nastavkom v pismenih, zmatral se bode v pismenih navedeni za pravi.

3. Skupne ponudbe, to je ponudbe, v katerih se izgovarja neločljiva oddaja cele potrebščine vseh ali večine preskrbovalnih potrebščin izrecno in s pristavkom, da bi se delna potrditev ne mogla vsprejeti, so dopuščene le:

- za vse krmilne predmete v postajah, v katerih ni več nego jeden polk ali jedna baterija;
- za predmeta seno in slamo v vseh postajah;
- za predmeta derva in premog v vseh postajah;

Tudi na te dopustljive skupne ponudbe se le smejo za jedno zakupno postajo s konkurenčnimi kraji vred staviti; na take ponudbe se le tedaj ozira, če so v skupnosti ugodnejše, nego posamezne ponudbe.

Ponudbe, ki se tičejo več zakupnih postaj, se brezpogojno zavrnejo in sicer že od obravnavne komisije. Ponudbe za krajši čas, nego je razpisan, se ne morejo staviti.

4. Natančnejši pogoji in ponudbeni vzorci se lahko vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne pri vojaškem preskrbovalnem magacinu v Gradci ogledajo, kjer leže nalašč za to obravnavo v dveh jednako se glasečih listinah napravljeni zvezki o pogojih ddo. Gradec 1. julija 1889. Tudi se v preskrbovalnem magacinu dobi tiskovina „Arrendirungs-Bedingnisheft“ proti plačilu oziroma doposljanju zneska 4 kr. za tiskano polo.

5. Občine so oproščene užitve varščine ali kavcije brezpogojno, in se ravno tako kakor kmetijska društva in producenti posebno opozarjajo na predstoječe razpisano zakupno preskrbovanje vojaških potrebščin.

6. Ponudbe za oddajo potrebščin za vojaške prehode (marše) se imajo staviti v zmislu točke IV. zvezka o pogojih.

7. Predmeti se oddajajo v zgoraj navedenih postajah, konkurenčnih postaj ni.

8. Ponudniki se odreko glede izjave vojne uprave o sprejetji ponudeb spolnenju v § 862 občnega državlanskega zakona, potem v članih 318 in 319 avstrijskega in v § 314 in 315 ogerskega trgovskega zakona določenih obrokov o izjavi sprejetja obljube ali ponudbe.

9. V postaji Gradec se oddajajo predmeti za krmo četam vsacih pet dni, v drugih postajah se smejo predpisani petdnevni oddajni obroki, ako krajne koristi in interesi čet to brez večjih stroškov za erar dopuščajo, raztegniti na 10 eventuelno 15 dnij. Slamo za postelje oddaje se vsake štiri mesece. Vojašniško, kuhinjsko in kurilno service pa polmesečno.

10. Namesto „mehkih“ ponudi se lahko „trda drva“. Razmerje mej mehkiimi in trdimi dryami je 3:2. Ponudbe za mešane drya se ne dovoljujejo.

11. V Gradci se more zakupniku v porabo prepustiti erarično shranišče za seno in shranišče za slamo proti letnej najemščini 360 gld. in proti zavarovanju za čas najema in soporaba erarične centesimalne mostne tehtnice proti plačilu odškodnine za obrabo, o visokosti katerega se pogodi.

12. Rezervne zaloge sena je imeti v stlačenem stanju.

13. Pri ponudbi za premog, katerega kurilna moč še ni znana, mora se dotični ponudnik pravočasno na razpišočo mesto (preskrbovalni magacin v Gradci) obrniti se, da se odredi pravočasno po danih predpisih kemična analiza premoga na stroške podjetnika.

14. Pri zalagalnih ponudbah daje se domačim štajerskim pridelkom prednost pred onimi drugih provincij pri jednacij ali vsah skoro jednacij cenah; zatoj mora se v ponudbah povedati, od kod so ponujeni predmeti.

15. V onih postajah, kjer je za ponujene predmete užitarina, mora ponudnik izrecno povedati, če je v njegovej eventuelnej zalagalnej ponudbe v prodajni ceni že zapopadana užitarina (in sicer . . . krajcarjev od . . .).

16. Zakupniki so izključeni od ugodnosti železniškega vojaškega tarifa.

17. Ponudbe naj se stavijo: za porcijo: kruha á 840 gramov, ovsá á 3360 gramov, sena á 5600 gramov, slame za škopo á 850 gramov, slame za steljo á 1700 gramov; potem za kubični meter mehkih ali trdih drv, z izrecnim označenjem njih vrste, potem za meterski cent slame za postelje in premog (pri poslednjem se mora povedati premogovnik in njegova lega). Ker se v Gradci računa tudi na oddajo Wieserkega svetlega premoga za c. kr. garnizijsko bolnico št. 7, in sicer po letu 17. q in po zimi 122 q na mesec potem za c. kr. infanterijsko kadetno šolo v Liebenau in sicer mesečno po letu 40 q in mesečno po zimi 125 q, ima se staviti ponudba tudi za Wieserki svetli premog. Ponudbe za zalaganje se imajo staviti za meterski cent, oziroma kubični meter ustavljeno v shranišče v Gradci.

18. Ponudniki se izrecno izjavijo, da se podvržejo določbam za obravnavo nalašč pripravljenega zvezka v pogojih ddo. Gradec dne 1. julija 1889.

19. Ponudbe, ki obsegajo krajšo zavezanost nego 14 dnij, se zavrnejo.

Gradec 1. julija 1889.

Upravna komisija
c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina.